

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010111
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5315010111.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na verejnom zasadnutí konanom 4. júla 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným B. O., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/39/2015-139 zo dňa 9.8.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/39/2015-139 zo dňa 9.8.2016.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaný B. O., nar. X.X.XXXX v E., trvale bytom I., W. XXX,
okres E.,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

dňa 09.11.2014 v čase okolo 20.00 h v obchodnom dome Tesco, na ul. R. Jašíka 555, Turzovka, okres Čadca, zobral z regála 1 ks holiaceho strojčeka zn. Gillete Mach 3 a jedno balenie dámskych bielych ponožiek, ktorý tovar si ukryl pod bundu a takto prešiel priestorom pokladní bez jeho zaplatenia, na čo bol po prejdení priestorom pokladní za pokladničnou zónou zadržaný pracovníkom strážnej služby, čím odcudzením tovaru spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., Bratislava, IČO: 31 321 828 škodu v sume 14,99 €, pričom uvedeného skutku sa dopustil po tom, čo bol dňa 14.10.2014 právoplatne postihnutý pre spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy mu bola uložená Okresným úradom Čadca v rozkaznom konaní č. PS 586/2014 pokuta v sume 35,- € pre spáchanie drobnej krádeže tovaru v obchodnom dome Tesco Turzovka dňa 24.08.2014,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného B. O. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/39/2015-139 z 9.8.2016, bol obžalovaný B. O. uznaný vinným, že:

„dňa 9.11.2014 v čase okolo 20.00 h. v obchodnom dome Tesco, na ul. R. Jašíka 555, Turzovka, okres Čadca, zobral z regála 1 ks holiaceho strojčeka zn. Gillete Mach 3 a jedno balenie dámskych bielych ponožiek, ktorý tovar si ukryl pod bundu a takto prešiel priestorom pokladní bez jeho zaplatenia, na čo bol po prejdení priestorov pokladní za pokladničnou zónou zadržaný pracovníkom strážnej služby, čím odcudzením tovaru spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., Bratislava, IČO: 31 321 828 škodu v sume 14,99 Eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil po tom, čo bol dňa 14.10.2014 právoplatne postihnutý pre spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy mu bola uložená Okresným úradom Čadca v rozkaznom konaní č. PS 586/2014 pokuta v sume 34,- Eur pre spáchanie drobnej krádeže tovaru v obchodnom dome Tesco Turzovka dňa 24.8.2014 a tiež po tom, čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp.zn. 2T 94/12 zo dňa 17.4.2013, právoplatným dňa 30.4.2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dva roky“,

čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9.8.2016 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch uviedol obžalovaný, že sa nevyjadruje a prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie.

Dňa 23.8.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného B. O. podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu, ktorý odvolanie odôvodnil nasledovne:

„I.

S predmetným rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. 2T/39/2015 zo dňa 09.08.2016 nesúhlasím a preto proti nemu podávam odvolanie v zmysle § 306 a nasl. Tr. por. v zákonom stanovenej lehote podľa § 309 ods. 1 Tr. por.

II.

Odvolanie podávam proti výroku o vine ako i proti výroku o uložení trestu. Uložený trest pokladám za neprimerane prísny. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.08.2016 môj obhajca v rámci záverečnej reči poukázal a navrhoval uloženie mi podmieneného trestu vzhľadom k tej skutočnosti, že som v čase spáchania skutku, ktorý sa mi kládol za vinu, trpel duševnou poruchou, pričom takýto podmienený trest pokladal za primeraný a postačujúci na prevýchovu a nápravu mojej osoby. Zároveň navrhol súdu, aby mi popri podmienenom trestu uložil i ochranné opatrenie, a to ochranné liečenie ambulantnou formou, nakoľko ústavné liečenie, s poukazom na závery vypracovaného znaleckého posudku, nie je potrebné. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nevzal do úvahy môj duševný stav, ktorý som mal pred, v čase ako i teraz po spáchaní skutku a to moju duševnú poruchu - mentálnu retardáciu ľahkého stupňa a disocálnu poruchu osobnosti, v dôsledku ktorej by sa malo moje správanie a konanie hodnotiť nie tak prísne, malo by sa prihliadať na moje mentálne nedostatky. Podotýkam, že v danom prípade nebola spôsobená žiadna škoda, teda nedošlo k porušeniu, či ohrozeniu záujmu chráneného trestným zákonom, s poukazom na výpoveď poškodenej I. Z. - manažérky predajne SM Tesco v Turzovke. Jediným svedkom skutku bol Q. Q., ktorý v čase spáchania skutku vykonával SBS službu v priestoroch, v ktorých malo dôjsť ku spáchaniu uvedeného skutku. Samotný prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.08.2016 konštatoval, že pochybnosti vznikajú ohľadom tej skutočnosti, či som bol vyššie uvedeným pracovníkom SBS služby vyzvaný na zaplatenie pred pokladničnou zónou alebo až za pokladničnou zónou, teda či bolo zasiahnuté do mojich základných práv a slobôd alebo nie. Ako som uviedol v podanom odpore, uvedeným SBS pracovníkom som bol

vyzvaný na predloženie všetkých vecí, ktoré mám pri sebe ešte pred pokladničnou zónou a veci, resp. tovar, ktorý som mal pri sebe som chcel zaplatiť, avšak uvedeným konaním zo strany SBS pracovníka mi riadne zaplatenie tovaru bolo znemožnené. Podotýkam, že v trestnom práve platí základná zásada in dubio pro reo, čo znamená v pochybnostiach v prospech veci, t. j. v prospech obvineného. Pokiaľ v prejednávanej trestnej veci vzniknú pochybnosti o otázke viny, teda či obvinený, resp. obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, ktoré nemožno rozptýliť dôkazmi, obžalovaného nemožno odsúdiť, ale treba rozhodnúť v jeho prospech a spod obžaloby ho oslobodiť. Napriek tomu, že len vyššie uvedený svedok SBS pracovník pán Q. tvrdil, že ma vyzval na zaplatenie až za pokladničnou zónou a nik iný to nevie potvrdiť, mám za to, že táto výpoveď nemôže byť dôkazom nasvedčujúcim spáchanie skutku z mojej strany. Poukazujem, že v danom prípade absentuje i subjektívna stránka trestného činu a to úmysel z mojej strany, pretože tovar, ktorý mi pracovník SBS služby a príslušníci PZ našli som chcel kúpiť a za tento riadne zaplatiť. V dôsledku nenaplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu, nemožno skutok hodnotiť ako trestný čin. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že rozsudok Okresného súdu v Čadci č. 2T/39/2015 zo dňa 09.08.2016 je nesprávny a nezákonný a preto tento žiadam zrušiť. Nakoľko nedisponujem písomným vyhotovením rozsudku, po jeho doručení doplním podané odvolanie o ďalšie skutočnosti uvedené v odôvodnení rozsudku“.

V ďalšej časti odvolateľ cituje zákonné ustanovenia (§ 306 ods. 1 Tr. por. až 322 ods. 1 Tr. por.) a navrhuje, aby Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudok Okresného súdu v Čadci č. 2T/39/2015 zo dňa 9.8.2016 zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por. a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

Dňa 24.8.2016 bolo súdu prvého stupňa doručené ďalšie odvolanie obžalovaného B. O. podané v tomto prípade obhajcom zvoleným matkou obžalovaného, ktorý odôvodnil odvolanie ďalším písomným podaním, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 2.11.2016, pričom v odvolaní argumentuje v podstatnom nasledovne:

„V predmetnej veci súd ustálil, že som vinný zo spáchania predmetného trestného činu krádeže na skutkovom základe založeného na výpovedi svedka Q. Q., z ktorého vyplýva, že ten si ma mal dňa 09.11.2014 v OD Tesco v meste Turzovka približne okolo 20.00 hod. všimnúť ako prechádzam okolo regálov v predajni a mám na bunde v zadnej časti hrb. W. M. Q. mal okolo pokladne prejsť a počkať za zónou, kde sa tovar platí. Následne som mal okolo pokladne prejsť ja bez toho, aby som za tovar zaplatil. Za pokladničnou zónou som mal byť svedkom M. Q. slušne vyzvaný, aby som ukázal, čo schovávam v bunde. Z dôvodu pohybu ľudí v OD Tesco som mal byť napokon vyzvaný, aby som svedka M. Q. nasledoval do priestorov kancelárie. Skutočnosti uvádzané svedkom M. Q. dotýkajúce sa odcudzenia veci poškodenému neboli potvrdené v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom preukázané a potvrdené v rámci dokazovania iným dôkazom. Zo zápisnice o mojom výsluchu z OO PZ Turzovka zo dňa 27.01.2015 ako i zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 09.08.2016 vyplýva, že som v predmetnej veci využil svoje právo odoprieť vypovedať a nevypovedal som. Napriek uvedenému však z môjho odporu proti trestnému rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 16.04.2015, ktorý som spísal dňa 09.10.2015 a osobne podal na súde dňa 12.10.2015 vyplýva, že sa nestotožňujem s tým, čo sa mi v danom trestnom rozkaze kladie za vinu, z dôvodu, že som sa skutku nedopustil a cítim sa byť nevinný. V odpore potom ďalej popisujem zásadné skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujem svoju nevinu, spočívajúcu najmä v tom, že ma pred pokladňou, v časti vyhradenej pre nakupovanie, vyzvali mne neznáme osoby, aby som šiel s nimi, pričom tieto mi ďalej neumožnili (oproti iným zákazníkom prítomným v časti predajne vyhradenej pre nakupovanie), aby som pokračoval v nákupe a riadne za tovar zaplatil. Rovnako v odpore uvádzam, že som nemal úmysel kraďnúť ale za tovar riadne zaplatiť. Za situácie, kedy je odsudzujúce rozhodnutie súdu založené na skutkových okolnostiach vyplývajúcich z usvedčujúcej výpovede svedka M. Q., ktoré rozporujem vo svojom odpore zo dňa 09.10.2015, nemožno bez náležitého doplnenia dokazovania vykonaním ďalších dôkazov spoľahlivo považovať takto vytvorený skutkový stav ako za objektívne zistený. Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Mám za to, že orgány činné v trestnom konaní v mojej trestnej veci od počiatku nevyvinuli dostatočné úsilie pri objasňovaní okolností svedčiacich či už o mojej vine alebo nevine (viď nezabezpečenie svedkov na mieste činu alebo kamerového videozáznamu poškodeného privolanou hliadkou PZ), v dôsledku čoho však s odstupom času došlo k zmareniu niektorých zásadných

dôkazov a ďalšie takéto dôkazy nie je možné dostatočne v konaní zabezpečiť. Podľa § 322 ods. 3 prvá veta TP, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na poklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. Podľa § 285 písm. a) TP súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Prihliadajúc na vyššie zmienenú nemožnosť súdu nevyhnutne pristúpiť k objektivizácii dôkaznej situácie vykonaním ďalších relevantných dôkazov v mojej trestnej veci z dôvodu ich zmarenia mám za to, že na základe doposiaľ zisteného skutkového stavu nie je možné zo strany súdu dospieť k odsudzujúcemu rozhodnutiu bez toho, aby takéto rozhodnutie súdu nevzbudzovalo dôvodné pochybnosti v otázke preukázania mojej viny, a preto v týchto zásadných pochybnostiach dotýkajúcich sa preukázania mojej viny na spáchaní skutku uvedeného rozsudku prvostupňového súdu žiadam odvolací súd, aby v mojej veci v zmysle § 322 ods. 3 prvá veta TP sám rozhodol a to oslobodzujúcim rozsudkom podľa § 285 písm. a) TP“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaného B. O..

Po splnení zákonom stanovených podmienok (§ 293 ods. 5 Tr. por.) krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného B. O.. Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka s poukazom na výsledky doplneného dokazovania navrhla odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a uznať obžalovaného vinným z trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a uložiť mu primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody. Obhajca obžalovaného navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Ak by tento návrh krajský súd neakceptoval, žiadal prehodnotiť výšku uloženého trestu, vzhľadom na rozumovú vyspelosť obžalovaného.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný B. O. založil odvolanie na námietkach proti skutkovým zisteniam súdu prvého stupňa. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9.8.2016 (č.l. 134-138) vyplýva, že obžalovaný B. O. prehlásil, že je nevinný, k výpovedi svedka Q. Q., ktorý ho zo spáchania skutku usvedčoval, uviedol, že to vôbec nie je pravda, ale v rámci záverečných rečí obhajca obžalovaného nenamietal skutkové a právne závery obžaloby, ale žiadal, aby súd pri ukladaní trestu a jeho výmery zobral do úvahy skutočnosť, že obžalovaný bol v čase skutku duševne chorý, trpel duševnou poruchou. Obžalovaný sa v záverečnej reči vyjadril tak, že súhlasí s tým, čo predniesla obhajoba. Postoj obžalovaného B. O. v rámci jeho obhajoby prezentovanej v prebiehajúcim konaní je potom kontroverzný, pretože v priebehu hlavného pojednávania prostredníctvom obhajcov nenamietal skutkové a právne závery obžaloby, tieto namietal v dôvodoch odvolania podaného rovnako prostredníctvom jeho obhajcov.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa v čase svojho rozhodovania sa riadne vysporiadal so všetkými relevantnými, skutkovými okolnosťami veci a zaujal právne stanovisko zodpovedajúce stavu veci a zákonu, pričom nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblastí skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Pri hodnotení svedeckej výpovede sa zásadne vychádza z toho, že svedok po poučení o význame a dôležitosti svedeckej výpovede, následnom zložení prísahy v konaní pred súdom, hovorí pravdu, pokiaľ nie je procesne účinnými dôkazmi preukázaný opak. V predmetnej trestnej veci nezistil odvolací súd absolútne žiadny dôvod, ktorým by bolo relevantným spôsobom spochybnené svedectvo svedka Q. Q., ktorý podrobne popísal okolnosti, za ktorých obžalovaný spáchal skutok a podporne jeho výpoveď potvrdzujú svedkovia X. O. a V. S.. Z vyšetrovacieho a súdneho spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli čo i len nasvedčovať o okolnostiach, ktoré by boli motívom pre krivú výpoveď svedka Q. Q..

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré

mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Plynutie času po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného B. O. spôsobilo, že nastali nové právne skutočnosti, ktoré bol krajský súd v rámci odvolacieho konania preskúmať a následne posúdiť v rámci odvolacieho konania. Krajský súd poznamenáva, že prvýkrát bolo odvolanie obžalovaného so spisom predložené odvolaciemu súdu 20.2.2017 (č.l. 164 spisu). Spis bol však vrátený súdu prvého stupňa, ako predčasne predložený z dôvodov, ktoré sú uvedené na č.l. 165 súdneho spisu a odvolanie bolo so spisom následne predložené druhýkrát odvolaciemu súdu 4.5.2017.

Na verejnom zasadnutí krajský súd doplnil dokazovanie prečítaním časti spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/94/2012, a to od písomného vyhotovenia rozsudku z č.l. 104 po č.l. 151 a ďalej prečítal správu Okresného úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy z 21.6.2017 č. OU-CA-OVVS-2017/007813-002 a Mesta Turzovka z 21.6.2017 č. R2426/2017//S266/2017 a aktuálny odpis registra trestov.

Po doplnení dokazovania dospel krajský súd k záveru, že odvolaním obžalovaného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť, i keď zo zásadne iných dôvodov, ako sú uvádzané v odvolaniach obžalovaného a nahradiť ho vlastným rozhodnutím. Podľa názoru krajského súdu v čase jeho rozhodovania, a to v podstate už od 30.4.2017 existovali nové skutočnosti, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ale mohli by odôvodňovať podanie dovolania z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Zo spisu Okresného súdu Čadca vyplýva, že rozsudkom, č.k. 2T/94/2012-104 zo 17.4.2013, bol B. O. uznaný vinným, že:

„dňa 16.3.2012 asi o 19.30 hod. vo vestibule železničnej stanice v Turzovke, okr. Čadca, prišiel k X. E. a bez slova mu z vnútorného vrečka bundy vytiahol 1 ks 20 eurovej bankovky, ktorú si schoval do vrečka nohavíc a odišiel preč, čím mu spôsobil škodu v sume 20,- Eur a skutku sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/95/2011 z 11.8.2011, právoplatný 9.9.2011, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák.“,

čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený s určením skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 2 (dva) roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.4.2013 (č.l. 104 označeného spisu).

Je nesporné, že označené rozhodnutie Okresného súdu Čadca tvorí súčasť skutku popísaného v skutkovej vete obžaloby, ako aj súčasť skutku popísaného v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku a má svoj význam z hľadiska právnej kvalifikácie konania obžalovaného, keď spĺňa kritéria recidívy v konaní obžalovaného a následne kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Z označeného spisu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/94/2012, ale vyplýva, že po skončení skúšobnej doby 30.4.2015 súd prvého stupňa nerozhodol v lehotách upravených v § 50 ods. 5 a v § 50 ods. 6 Tr. zák. o osvedčení, resp. neosvedčení sa obžalovaného B. O. v skúšobnej dobe a obsah spisu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/94/2012, nedáva žiaden podklad pre záver, že na neurobení rozhodnutia podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. mal vinu samotný obžalovaný B. O..

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi

nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin.

Podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo ak sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 128 ods. 6 Tr. zák. odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchatel', ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

V čase rozhodovania odvolacím súdom pri aplikácii označených ustanovení hmotného práva trestného už potom neprichádzalo do úvahy zotrvať na skutkových zisteniach súdu prvého stupňa, ktoré inak v čase jeho rozhodovania boli správne a ani neprichádzalo do úvahy zotrvať na právnom posúdení konania obžalovaného B. O., ktoré bolo inak v pôvodnom rozsudku súdu prvého stupňa takisto správne.

V rámci dokazovania v odvolacom konaní krajský súd zo správ Okresného úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy z 21.6.2017 (č.l. 196) a Mesta Turzovka z 21.6.2017 (č.l. 207) zistil, že B. O. nezaplatil sankciu vo výške 35,- Eur, ktorá mu bola uložená právoplatným a vykonateľným rozkazom vydaným Okresným úradom Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 22.9.2014 pod č. p. PS 586/2014-Mr.

Na podklade uvedených skutočností potom odvolací súd upravil skutkovú vetu obžaloby pri zachovaní totožnosti skutku, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného B. O. tak, aby zodpovedala upravenej skutkovej vete a tieto skutočnosti potom zohľadnil vo výrokovej časti svojho rozsudku.

Zmena skutkových okolností a právnej kvalifikácie konania obžalovaného B. O. bola aj dôvodom pre nové rozhodnutie odvolacieho súdu o výmere trestu pri zachovaní druhu trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa. Z aktuálneho odpisu registra trestov nevyplývajú žiadne doteraz neznáme skutočnosti týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného B. O.. Pri ukladaní druhu a výmery trestu krajský súd aplikoval ustanovenia § 34 Tr. zák. a pri zistení jednej príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. (odsúdenia vo veciach Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/131/11, 2T/35/13) aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. a v konečnom dôsledku uložil obžalovanému B. O. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Po splnení podmienok stanovených § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odvolací súd obžalovaného B. O. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd zastáva názor, že takto uložený trest obžalovanému B. O. je v súlade so zákonom a zároveň ho považuje aj za spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.